

Diğer Gelişmiş Ülkeler

Kime:	Birleşmiş Milletler İklim Zirvesinde Diğer Gelişmiş Ülkeler için Müzakere Edecekler
Konu:	Müzakere Amaçları konusunda bilgilendirme
Kapsam:	Avustralya, Kanada, Japonya, Yeni Zelandada, Rusya ve eski Sovyet Cumhuriyetleri, Güney Kore, vb

Amaçlar

Diğer Gelişmiş ülkeler, sera gazı emisyonlarını düşürerek iklim risklerini sınırlamaya yönelik, ekonomilerimiz ve ulusal çıkarlarımız, aynı zamanda dünya için en iyi sonucu verecek küresel bir anlaşma için müzakere etmek istiyor. 2015 BM Paris iklim müzakerelerinde ülkeler, küresel ısınmanın endüstri öncesi göre "2°C'ın oldukça altında" bir düzeyde sınırlanması konusunda anlaştılar. Sizin alacağınız kararlar:

1. Eğer varsa, karbon emisyonlarını düşürecek eylemler. Herhangi bir şey yapılmazsa zaman boyunca emisyonlarınızın artması bekleniyor. Eğer böyle bir niyetiniz varsa, emisyonlarınızın artışının ne zaman duracağına, ne zaman azalmaya başlayacağına ve hangi hızda azalacağına karar verebilirsiniz.
2. Ormansızlaştırmanın azalması veya ormanlaştırmanın veya yeniden ormanlaşmanın artması ile ilgili bir taahhüdünüz olacak mı?
3. Gelişmekte olan ülkelerin emisyonlarını azaltmaları ve iklim değişikliğine uyum sağlamaları amacı ile oluşturulan ve 2020 yılına kadar yıllık en az 100 milyar \$ büyüklüğüne ulaşması hedeflenen, Yeşil İklim Fonuna (eğer böyle bir şey yaparsanız) ne kadar katkıda bulunacaksınız?

Genel Durum

İklim ile ilgili bilimsel fikir birliği çok açık: İklim bilimcilerin %97'si iklim değişikliğinin gerçekleşmekte olduğunu, temel nedeninin fosil yakıtlar olduğunu ve etkilerinin çok yıkıcı olabileceğini kabul ediyor. Pek çok gelişmiş ülke, artan deniz seviyelerinden uzayan kuraklıklara, iklim değişikliğinin etkilerini daha şimdiden hissediyor.

Halkın Genel Görüşü (kamuoyu)

Ülkelerimizde halkın büyük çoğunluğu iklim değişikliğinin gerçek olduğuna ve buna büyük oranda insanlığın eylemlerinin neden olduğuna inanıyor. Çoğunluk iklim değişikliğine yönelik uluslararası anlaşmaları destekliyor ancak geçim giderlerini artıracak çalışmalara karşı. Çoğunluk için, ulusal güvenlik, ekonomi ve işsizliğe göre iklim değişikliği çok daha az öncelikli. Halk, ABD ve gelişmekte olan ülkelerin anlamlı emisyon azaltma taahhütlerini içermeyen herhangi bir anlaşmaya şiddetle karşı.

Fırsatlar

Neyse ki, özellikle yenilenebilir enerji maliyetinin düşmesi ile, emisyonları azaltmak, halk sağlığını iyileştirebilir, yeni işler yaratabilir ve enerji güvenliğini geliştirebilir.

Ormanlar ve toprak kullanımı

Ülkemizdeki ormansızlaştırma ve orman bozulması (REDD) ile ilgili emisyon azaltma taahhüdünde bulunabiliriz ancak bu, emisyonların çok küçük bir bölümünü etkileyecektir.

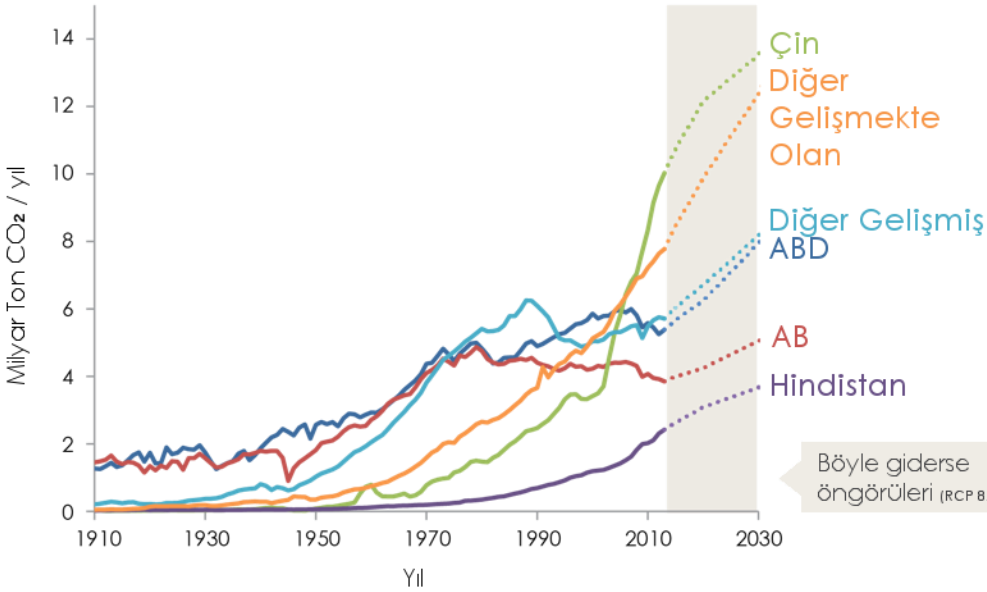
Ulusal Eylem

Ülkelerimiz Paris'te iklim değişikliğine yönelik, birlikte uygulandıklarında, emisyonları durduracak ve hatta biraz da azaltacak taahhütlerde bulundu. Kanada'nın katranlı kumlarından Avustralya'nın kömür, Rusya'nın petrol ve gazına pek çoğumuzun ekonomisi gelir ve iş için fosil yakıtlara dayalı. Kanada son büyük iklim anlaşması olan Kyoto protokolünden çekilmişti. Avustralya'nın karbon vergisi politikası vardı ancak iptal etti. Ancak iklim değişikliği ile ilgili farkındalığın artması ve yenilenebilir enerji maliyetlerinin düşmesi ile pek çok yerde iklim değişikliği ile ilgili çalışmalar ivmeleniyor. İklim değişikliğini sınırlamanın ekonomik yükünün en çoğunu bizim üzerimize yükleyen herhangi bir anlaşma politik olarak kabul edilemez. Etkili bir uluslararası anlaşma olursa dünyanın geri kalanı da anlamlı çalışmalar yapmayı kabul etmeli.

Küresel Manzara

- Çin, Hindistan ve diğer gelişmekte olan ülkelerin emisyonları hızla artıyor. Çin tek başına küresel CO₂ emisyonlarının % 30'undan sorumlu. Kısa bir süre sonra gelişmekte olan ülkelerin emisyonları tüm gelişmiş ülkelerin emisyonlarını ezip geçecek.
- ABD'nin kişi başına emisyonları AB'nin iki katından daha fazla ve ABD, emisyonlarını, 2025'e kadar, 2005 düzeylerine göre sadece % 26-28 oranında azaltmayı taahhüt etti. Buna ek olarak, bu taahhüt, ABD Kongre üyelerinin ve fosil yakıt tüketiminin sürmesinde çıkarı olan iş dünyasının çok güçlü politik muhalefeti ile karşılaşılıyor. Bu sorunlara rağmen, her iki partinin eski maliye bakanları tarafından desteklenen "Risky Business-Riskli İş" raporu (<http://riskybusiness.org>) dahil, ABD araştırmaları, emisyonları azaltmada gecikmenin maliyetinin yüksek olacağını, oysa ABD'deki eyaletlerin ve bölgelerin çoğunun emisyonları azaltma politikalarından yararlanacağını gösteriyor.
- Daha az gelişmiş ülkeler, emisyonlarını azaltmak için gelişmiş ülkelerden geniş para desteği gerektiğini vurgulamayı sürdürüyorlar ancak bu ülkelerin pek çoğunda yolsuzluk çok yaygın durumda ve para desteği amaçlanan kullanım yerine genellikle ulaşamıyor. Fosil yakıt emisyonlarını kesmek için ormancılık politikalarını öne çıkarabilirler ancak, ne kadar önemli olsa da, bunlar iklim sorununu çözmede yetersizdir.

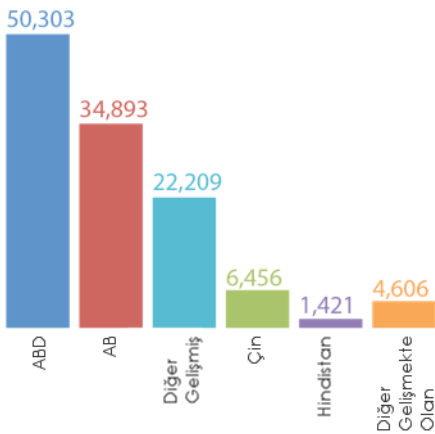
Fosil Yakıt ve Çimeto kaynaklı CO₂ Emisyonları (salımları)

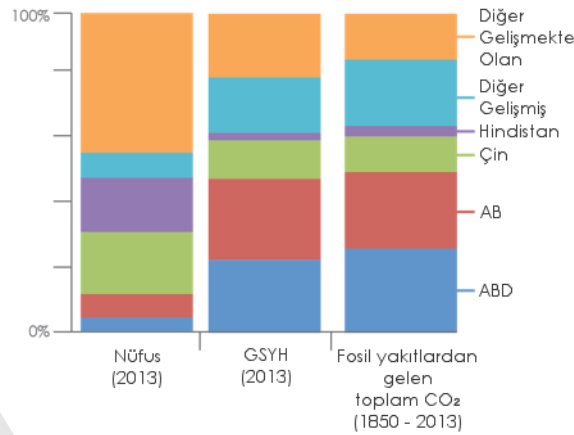
Çin dünyanın en büyük CO₂ salıcısı. Herhangi bir şey yapılmazsa, gelişmekte olan ülkelerin fosil yakıt kaynaklı emisyon düzeylerinin 2100 yılına kadar üç kat veya daha fazla olacağı öngörülüyor.

İsveç, petrole bağımlılığını azaltmak amacı ile 1976-1986 yılları arasında her yıl %4.5 emisyon azalımı sağlayabildi. Fransa ve Belçika da bu dönemde benzer azalmalar gösterdiler. Bunun dışında, geçmişte en büyük emisyon azalmaları finansal veya politik krizler sonucunda gerçekleşti. BM raporuna göre yıllık %3.5 azaltma hedefi aşırı iddialı.

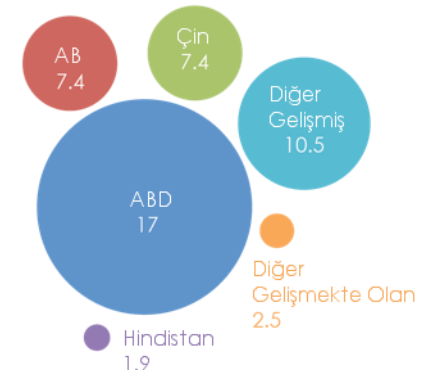
Kişi başına GSYH (2010 ABD Doları)

Nüfusun Zenginliği ve Toplam Salımlar

Kişi başına salımlar 2013 (ton CO₂ / yıl)

Gelişmiş ülkelerin (ör., ABD, AB, ve diğer gelişmiş ülkeler), şimdiye kadar olan, toplam emisyonu daha yüksek olsa da, gelişmekte olan ülkelerin nüfus, kişi başına milli gelir (GSMH) ve emisyonlarındaki artış, gelişmiş ülkeleri çok geride bırakmaktadır. "Şimdiye Kadar Olduğu Gibi" giderse, tüm gelişmiş ülkelerin (ABD, AB, ve diğer gelişmiş ülkeler) toplam emisyonlarının 2100 yılına kadar % 37'ye düşmesi bekleniyor.

1980'den bu yana kişi başına emisyon Çin ve Hindistan'da önemli ölçüde arttı (%391 ve % 285) ancak ABD ve Avrupa'da azaldı (%20 ve %26).